

رهبه

رهبه به فتح راء حالت خاص بلند کردن دستن شخص **گنجهار** و **ترسین** در هنگام **دعا** را می‌گویند.

فهرست مندرجات

[۱ - معنای رهبه](#)

[۲ - حالات اشخاص هنگام دعا](#)

[۳ - پانویس](#)

[۴ - منبع](#)

معنای رهبه

رهبه بالا بردن پشت دستها به طرف آسمان هنگام دعا و **ترس** را می‌گویند.

حالات اشخاص هنگام دعا

حالاتی دعا کننده هنگام دعا به لحاظ **رجا، خوف، انقطاع** و غیر آن، متفاوت است. در بعضی **روایات** متناسب با احوال دعا کننده، برای قرار گرفتن دستهای او هیئت خاصی ذکر شده است، از جمله آنها حالت رهبه، یعنی ترس از خدا است که به جهت التفتل به **گناهان** ارتكابی، به دعا کننده دست می‌دهد. در این حالت **مستحب** است وی پشت دستهای خود را تا محاذی صورت به طرف آسمان بالا ببرد تا نشانه شرم‌نگی و سرافکنگی وی در محضر خدای متعال باشد و بدین وسیله خداوند او را مورد **لطف و مرحمت و مغفرت** خویش قرار دهد.

^[۱] روضة المتقین ج ۱، ص ۱۸۲-۱۸۳.

^[۲] وسائل الشیعة ج ۷، ص ۴۸.

^[۳] مرآة العقول ج ۱۲، ص ۴۱.

^[۴] شرح أصول الکافی (مازندرانی) ج ۱۰، ص ۲۵۰.

پانویس

۱. [↑] روضة المتقین ج ۱، ص ۱۸۲-۱۸۳.

۲. [↑] وسائل الشیعة ج ۷، ص ۴۸.

۳. [↑] مرآة العقول ج ۱۲، ص ۴۱.

۴. [↑] شرح أصول الکافی (مازندرانی) ج ۱۰، ص ۲۵۰.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۴، ص ۲۰۰.

